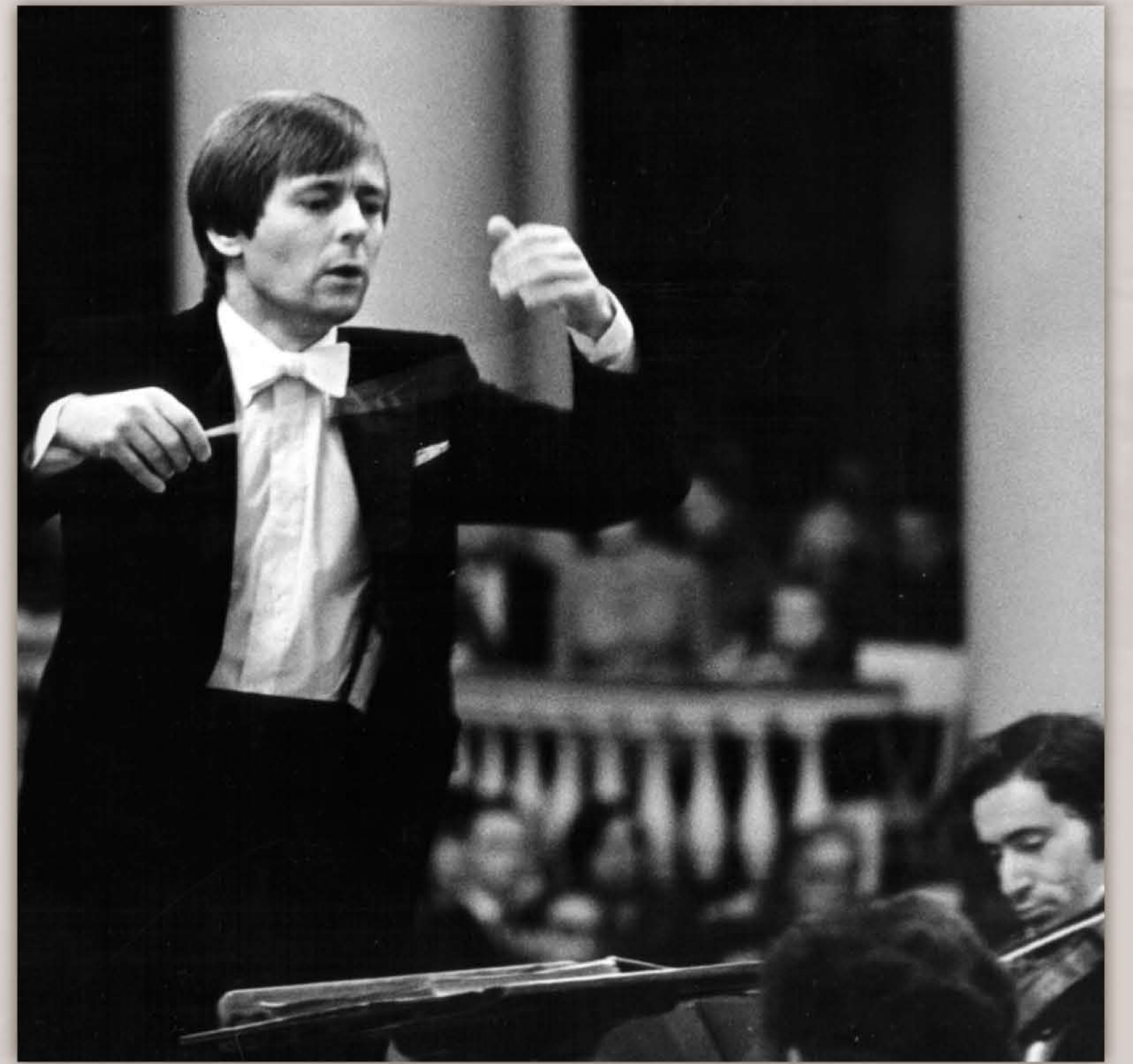

LENINGRADIST SOOME, PÕIGATES KA LÄÄNDE

Jevgeni Mravinski armastas väga seda inimest, hindas teda seepärast, et tal oli tõsine suhtumine loomingusse. Kui maailm jagada loojateks ja tarbijateks, siis Peeter kuulus loovate kunstnike hulka. Ta ei kasutanud kunsti ega annet enese jaoks, rikkuse või karjääri nimel. Sellised kunstnikud nagu Peeter on eksterritoriaalsed. Ta oskas süüvida teose dramaturgiasse, tungida selle meeleollu. Näiteks tema Tšaikovski-esitused löid tunde justkui oleks see inimene elanudki Tšaikovski ajal ja teda tundnud.

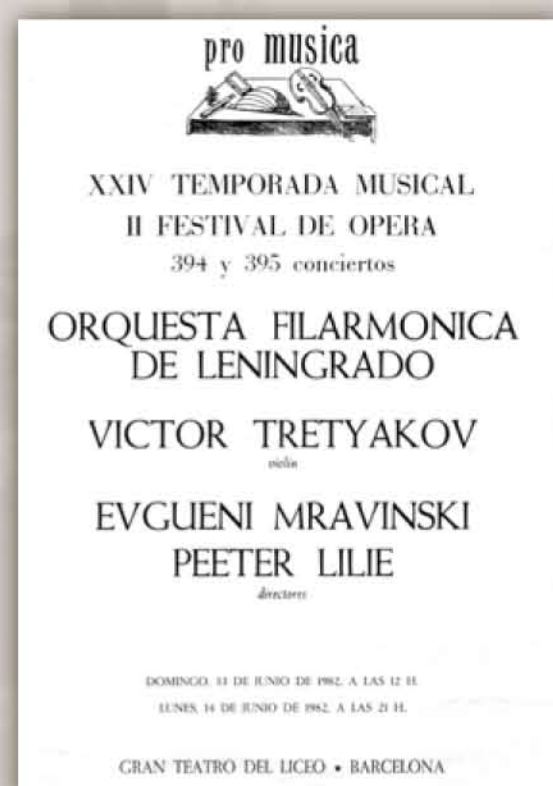
Aleksandra Vavilina-Mravinskaja

Külalisesinemised viisid Peeter Lilje enamasti NSVLi suurematesse linnadesse, kõige sagedamini tõusis ta pulti Leningradi Filharmoonia Suures saalis.

1982: Leningradi Riikliku Akadeemilise Sümfooniaorkestriga külalisesinemistel Austrias, Šveitsis, Saksamaal, Prantsusmaal ja Hispaanias, juhatas 11 kontserti, neist esimene Viini Musikvereini Kuldses saalis, kavas mh Tšaikovski VI sümfoonia.

1985: tõi Soome Rahvusoperis välja Prokofjevi ooperi "Tuliingel". Peosalised Taru Valjakka ja Sauli Tiilikainen.

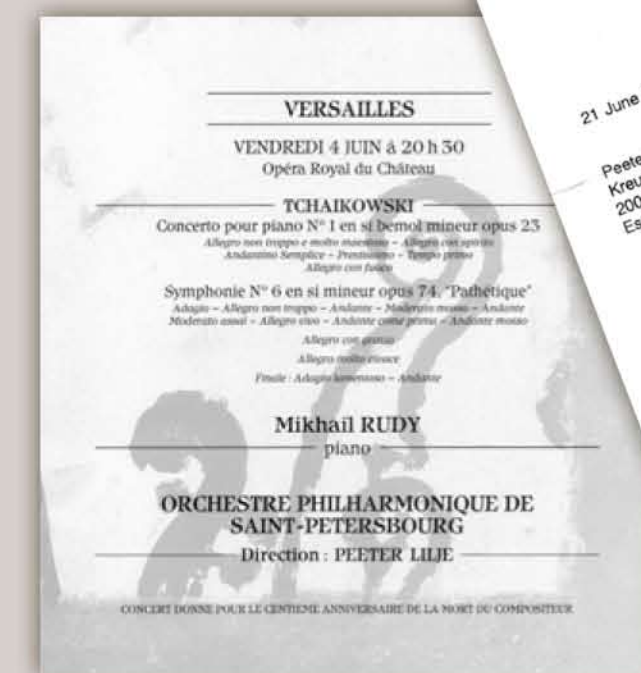
1993: külalisesinemised Peterburi Fiharmoonia SOga Inglismaal ja Prantsusmaal, viimane kontsert Versailles' Kuninglikus Ooperiteatris, kavas mh Tšaikovski VI sümfoonia.

1987: külalisesinemised ÜR-KTV SOga Hispaania linnades.

1991: tõi Buenos Airese Teatro Colónis lavale Tšaikovski ooperi "Jolanthe". Teatri ees Mati Palmi ja Arne Mikuga.

Tänades menuka turnee eest, loodab maineka kontserdiorganisatsioon IMG Artists Europe määndžer Joan Cruickshank, et peagi avaneb võimalus uuteks koostöödeks.

Orkestrist on kujunemas jaatuse märk Oulu langusmeeoludega kultuuriellu.

Kaleva (1992)

Aastail 1990–1993 oli Peeter Lilje peadirigent Oulus ja 1990–1992 esimene külalisdirektori Kuopios. Ta rikastas nende orkestrite kavu eesti muusikaga – Tubin, Pärt, Sumera, Tüür. Ka Sibeliusel ja Soome nüüdismuusikal oli repertuaaris oluline koht. Samuti toodi välja neli muusikalavastust: Verdi "Traviata", Menotti "Konsul", Rossini "Sevilla habemeajaja" ja J. Straussi "Nahkhiir" – ainus elu jooksul juhutatud operett!

Hindasin sinu ametitundmist. Olid loominguline, eelarvamustevaba ja julge. Stiilitaju sind ei petnud – imetlesin seda. Olid huvitatud ka laval toimuvast, mitte üksnes orkestrist. See rõomustas mind lavastajana. Sa töötasid suveräänselt lava ja orkestriaugu vahel ega jätnud kedagi hätta.

Leena Salonen (1994)

Olen läbi juhatanud peaaegu kõik Soome orkestrid... Võibolla oligi see eneselaadimise aeg: olin ju küllalt noorelt saanud peadirigendiks, juhatanud palju kodus ja ka kõiki NLi tipporkestreid... Vahepeal ehk polegi millegi üle erilist uhkust tunda, kui mitte arvestada, et Oulu orkester on kolme aastaga kasvanud väga arvestatavaks kollektiiviks Soomes. (1993)

28. oktoobril 1993, Peeter Lilje surmapäeval jäi juhutamata esinemisküpeks saanud ja ootamatult sümbolse tähenduse omandanud kava: Raveli "Pavaan", Chaussoni vokaaltsükkel "Armastuse ja mere poeem" ning Honeggeri III sümfoonia osadega *Dies irae*, *De profundis* ja *Dona nobis pacem*. See muusika koos Leif Segerstami vastvalminud helilise järelehüüdega "Flowerbouquette 43" kõlas juba mälestuskontsertina.

Kontsert tervikuna oli võimas elamus. Peeter Lilje oskus ehitada uhkeid dramaatilisi kontserdikavu tõsiselt selgelt esile. Olime kui suurel hingemissal, mida ülempreestrina teenis maagilist haaret omav Leif Segerstam.

Kaleva (9.11.1993)